

31 Ιουλίου, 1991

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 758/88).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας — Δεν αποτελεί παράλειψη με αυτή την έννοια ούτε μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής η παράλειψη διορισμού ή προαγωγής σαν αποτέλεσμα άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του κατά νόμο αρμόδιου οργάνου. 5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Παρατυπίες στις εμπιστευτικές εκθέσεις — Δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη βάσει νομικής συμβουλής — Η σχετική συμβουλή ήταν ενώπιον της Επιτροπής και θα πρέπει να θεωρηθεί ότι λήφθηκε υπόψη — Επουσιώδεις οι παρατυπίες, δεν επηρέασαν ουσιαδώς ή καθόλου τις διεκδικήσεις του αιτητή. 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Ο Προϊστάμενος του Τμήματος δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει προσωπικά του υποψηφίους — Μπορεί να λαμβάνει πληροφορίες από άλλους που γνωρίζουν άμεσα το θέμα της αξίας των υπαλλήλων — Οι συστάσεις ουσιώδες στοιχείο — Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση παραγνώρισης του. 15

Ο αιτητής, ο οποίος δεν περιλαμβανόταν στους συστηθέντες από την Τμηματική Επιτροπή για προαγωγή στη θέση Αρχιεπιστάτη στο Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή τόσο την απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών όσο και την παράλειψη της ΕΔΥ να προαγάγει αυτόν στην επίδικη θέση. 20

Προς υποστήριξη της προσφυγής του ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι: 25

(α) Οι δικές του εμπιστευτικές εκθέσεις, σύμφωνα με τη νομική συμβουλή που είχε δοθεί, λανθασμένα λήφθηκαν υπόψη.

(β) Η σύσταση του Διευθυντή έπασχε δεδομένου ότι αυτός δεν είχε απευθείας γνώση της εργασίας του αιτητή.

5 Ο αιτητής υπερείχε σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Σωκράτους και σε αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Νίκου.

10 Από μέρους της καθ' ης η αίτηση Επιτροπής προβλήθηκε η προδικαστική ένσταση ότι η αιτούμενη δεύτερη θεραπεία που ζητούσε ο αιτητής με την προσφυγή του, για ακύρωση της παράλειψης προαγωγής του, ήταν απαράδεκτη γιατί τέτοια παράλειψη δεν εμπίπτει στα πλαίσια του άρθρου 146 του Συντάγματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 (1) Όσον αφορά στην προδικαστική ένσταση αυτή γίνεται δεκτή και η δεύτερη θεραπεία θεωρείται απαράδεκτη γιατί η παράλειψη επιλογής ενός υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή σαν αποτέλεσμα άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του κατά νόμο αρμόδιου οργάνου δεν αποτελεί παράλειψη κάτω από την έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

20 (2) Η νομική συμβουλή που δόθηκε αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή δεν αφορούσε όλες αλλά μόνο αυτές των ετών 1975-1981. Οι μεταγενέστερες δεν έπασχαν από οποιαδήποτε παρατυπία. Η νομική δε συμβουλή ήταν στον προσωπικό φάκελο του αιτητή και πρέπει να θεωρηθεί ότι λήφθηκε υπόψη από την Επιτροπή. Τέλος η παρατυπία στις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1975-1981 ήταν επουσιώδης μια και αυτός αξιολογήθηκε πάντοτε ως "Λίαν Καλός".

30 (3) Ο δεύτερος λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί γιατί ο Διευθυντής είχε προσωπική γνώση της εργασίας του αιτητή εφόσον προήδρευσε της Τμηματικής Επιτροπής η οποία ετοίμασε έκθεση στην οποία γίνεται αναφορά στους υποψηφίους ονομαστικά. Είναι φανερόν πως στην ανταλλαγή των απόψεων και τη μελέτη των φακέλων ο προϊστάμενος του Τμήματος ενημερώθηκε για τον αιτητή και την εργασία του. Για σκοπούς συστάσεων ο προϊστάμενος δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους. Οι συστάσεις του Διευθυντή, οι οποίες συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων είναι ουσιώδες στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορεί να αγνοηθεί χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία.

40 (4) Ο αιτητής υπερεί σε αξία και από τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, είναι ισάξιός τους σε προσόντα αλλά υστερεί και των δύο ενδιαφερομένων μερών σε αρχαιότητα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cyprus Tannery Ltd v. The Republic (1980) 3 CLR 405·*Argyrou and Others v. The Republic* (1983) 3 CLR 474·*Mavrommatis and Others v. The Republic* (1984) 3 CLR 1006·*Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* (Α.Ε. 789, 791, 796, ημερ. 30/5/1989)· 5*Sekkides v. The Republic* (1988) 3 CLR 136·*Papatryfonos v. The Republic* (1987) 3 CLR 1882·*Mettas v. The Republic* (1985) 3 CLR 250·*Leonidou v. The Republic* (1986) 3 CLR 1918· 10*Louca v. Public Service Commission and Others* (Α.Ε. 777 και 780, ημερ. 16/6/1989)·*Haris v. The Republic* (Α.Ε. 669, ημερ. 27/1/1989)·*HadjiGeorghiou v. The Republic* (1975) 3 CLR 447·*Πολυδώρου ν. Της Δημοκρατίας* (1991) 4 ΑΑΔ. 538· 15*Nissiotou v. The Republic* (1977) 3 CLR 388·*Κυριακίδου ν. Της Δημοκρατίας* (Προσφυγή Αρ. 534/85, ημερ. 17/6/1989)·*Χωρατά ν. Της Επιτροπής Σιτηρών* (Προσφυγή Αρ. 834/88, ημερ. 20/1/90)· 20*Μορφή και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* (Προσφυγές Αρ. 761/88, 807/88, 850/88, ημερ. 15/11/1990).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη 25
 προάχθηκαν στη θέση Αρχιεπιστάτη, Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών αντί του αιτητή.

Ε. Οδυσσέως, για τον αιτητή.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α',
για την καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 5 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο τα πιο κάτω:

10 "(Α) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η απόφασις και/ή η πράξις της καθ' ης η Αίτησις Επιτροπής να προαγάγη εις την μόνιμον θέσιν Αρχιεπιστάτη (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αντί του Αιτητού είναι άκυρος εξ υπαρχής και εστερημένη νομικού αποτελέ-

15 (Β) Δήλωσιν του Δικαστηρίου ότι η παράλειψις της καθ' ης η Αίτησις Επιτροπής να προαγάγη τον Αιτητήν εις την ρηθείσαν θέσιν Αρχιεπιστάτου είναι άκυρος εξ υπαρχής και εστερημένη νομικού αποτελέσματος."

20 Σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας η θέση Αρχιεπιστάτη Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, είναι θέση προαγωγής. Με βάση τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας των Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 (Κανονιστική Διάταξη 3), συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή,

25 της οποίας ο Πρόεδρος, ο Διευθυντής του Τμήματος Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, με επιστολή του ημερομηνίας 16 Μαΐου 1988, διαβίβασε στην Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας στην συνέχεια η Επιτροπή, την έκθεση της σχετικά με την πλήρωση των δύο αυτών κενών θέσεων.

30 Με την έκθεσή της αυτή η Τμηματική Επιτροπή, αφού εξέτασε τον κατάλογο των υποψηφίων και τα ενώπιόν της στοιχεία σχετικά με τους υποψήφιους που κατέχουν τα προσόντα, σύστησε τέσσερεις προς επιλογή. Στους συστηθέντες περιλαμβάνονταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι

όμως ο αιτητής. (Παράρτημα 4).

Η Επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της στις 23 Μαΐου 1988, άκουσε τις απόψεις και τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών. Αυτός ανέφερε ότι "Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολο τους συστήνει τους Ανδρέα Νίκου και Ανδρέα Σωκράτους." 5
Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή, η Επιτροπή προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό της 23ης Μαΐου 1989, (Παράρτημα 6). Η Επιτροπή στη συνέχεια 10 αναφέρθηκε στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, απέδωσε τη δέουσα σημασία στο σύνολο τους και ενδεικτικά παρέθεσε τις βαθμολογίες των υποψηφίων στα τελευταία πέντε χρόνια 1983-1987. Εξέτασε δε την αρχαιότητα όπως και τα προσόντα των υποψηφίων. 15

Και το σχετικό πρακτικό της Επιτροπής συνεχίζει με τα πιο κάτω:

"Από πλευράς αρχαιότητας, η Επιτροπή σημείωσε ότι πρώτος είναι ο Ανδρέας Ευαγόρου που κατέχει τη θέση Βοηθού Αρχιεπιστάτη από 15.10.72, δεύτερος ο Ανδρέας Σωκράτους που κατέχει την ίδια θέση από 1.3.77 και ακολουθούν οι Παναγιώτης Αλεξάνδρου και Ανδρέας Νίκου που κατέχουν την ίδια θέση από 1.2.82 και 1.2.83, αντίστοιχα. 20

Η Επιτροπή, με βάση τα πιο πάνω, υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή για τον Ανδρέα Σωκράτους, αλλά όχι και τη σύσταση για τον Ανδρέα Νίκου. Αντί αυτού η Επιτροπή επέλεξε τον Ανδρέα Ευαγόρου, ο οποίος, αν και κατά τα πρώτα χρόνια από της καθιέρωσης του νέου τύπου Εμπιστευτικών Εκθέσεων αξιολογείτο απλώς ως 'Καλός', ωστόσο από το 1984 βελτίωσε σταθερά την απόδοσή του και αξιολογήθηκε ως 'Λίαν Καλός' με 1-9-2 το 1984, με 4-8-0 του 1985 και με 5-7-0 το 1986 και 'Εξάίρετος' με 8-2-2 το 1987. Η Επιτροπή, αποδίδοντας μεγαλύτερη σημασία στις τελευταίες 35 Εμπιστευτικές Εκθέσεις, σύμφωνα και με τη νομολογία

του Ανώτατου Δικαστηρίου, και αφού έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα και την κατά 10 1/2 περίπου χρόνια αρχαιότητα του Ανδρέα Ευαγόρου έναντι του Ανδρέα Νίκου, έκρινε ότι ο Ευαγόρου είναι επικρατέστερος για προαγωγή.

5 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι Ανδρέας ΕΥΑΓΟΡΟΥ και 10 Ανδρέας ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προΐπ.) θέση Αρχιεπιστάτη, Τμήμα Ηλεκτρομηχανολογικών Υπηρεσιών, τον πρώτο που αφυπηρητεί από 1.6.88, από 31.5.88 και το 15 δεύτερο από 1.6.88."

Πριν προχωρήσω στην εξέταση των νομικών λόγων που επικαλείται ο αιτητής θα πρέπει να αναφερθώ στην προδικαστική ένσταση την οποία εγείρει η Επιτροπή σε ότι αφορά την αιτούμενη δεύτερη θεραπεία, δεδομένου ότι 20 ο διορισμός ή η προαγωγή ενός προσώπου σε μια θέση δεν μπορεί να θεωρηθεί και ως παράλειψη διορισμού ή προαγωγής στη θέση ενός άλλου από τους υποψηφίους. Τί είναι παράλειψη κάτω από την έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος, έτυχε δικαστικής εξετάσεως σε σειρά 25 αποφάσεων και σημαίνει μια παράλειψη ενός διοικητικού οργάνου να κάμει κάτι που απαιτεί ο Νόμος, σε αντιδιαστολή με τη μη εκτέλεση συγκεκριμένης πράξης, ή το να μη ακολουθηθεί μια συγκεκριμένη πορεία σαν αποτέλεσμα της άσκησης διακριτικών εξουσιών. "Παράλειψη" προϋπο- 30 θέτει καθήκον που επιβάλλεται από το Νόμο και παράλειψη εκτέλεσης του καθήκοντος εκείνου. (Βλέπε *The Cyprus Tannery Ltd., and The Republic of Cyprus, through the Minister of Communications and Works* (1980)3 C.L.R. 405, *Argyrou and Others v. The Republic* (1983)3 C.L.R. 35 474, *Mavrommatis and Others v. The Republic* (1984)3 C.L.R. 1006.)

Το ίδιο θέμα ηγέθησε και στις Αναθεωρητικές Εφέ-

σεις 789, 791 και 796 *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* ενώπιον της Ολομέλειας, η οποία στην απόφαση της που δόθηκε στις 30 Μαΐου 1989, αναφέρονται και τα πιο κάτω:

"Στις προσφυγές Αρ. 180/85, 586/84 και 587/84 οι αιτητές ζητούσαν και δεύτερη θεραπεία - ακύρωση της παράλειψης ή απόφασης της Επιτροπής να μην τους διορίσει/προάξει στη θέση. 5

Θεωρούμε αναγκαίο να τονίσουμε σ' αυτό το στάδιο ότι ο διορισμός ή προαγωγή ενός υποψήφιου δεν είναι, ούτε μπορεί να θεωρηθεί παράλειψη διορισμού ή προαγωγής η απόφαση μη διορισμού ή προαγωγής άλλων υποψηφίων. Η απόφαση της Επιτροπής είναι ο διορισμός/προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. Η δεύτερη θεραπεία είναι απαράδεκτη. (*Mustafa Hamza Uludag and The Republic (Public Service Commission)*, 3 R.S.C.C. 131 σελ. 134.)" 10 15

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η παράλειψη επιλογής ενός υποψηφίου για διορισμό ή προαγωγή σαν αποτέλεσμα άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του κατά νόμο αρμοδίου οργάνου, δεν αποτελεί παράλειψη κάτω από την έννοια του Άρθρου 146 του Συντάγματος, και επομένως η δεύτερη θεραπεία είναι απαράδεκτη. 20

Ως προς την ουσία της προσφυγής ο πρώτος νομικός λόγος τον οποίο επικαλείται ο συνήγορος του αιτητή είναι ότι η Επιτροπή όπως αναφέρει στο σχετικό πρακτικό, απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα στο σύνολο των εμπιστευτικών εκθέσεων των υποψηφίων, ενώ σύμφωνα με τη νομική συμβουλή, (ερυθρά 80 -77), στον προσωπικό φάκελλο του αιτητή, οι εμπιστευτικές του εκθέσεις, που ετοιμάστηκαν από το Διευθυντή του Τμήματος ως αξιολογούνται και προσυπογράφοντα λειτούργο, δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη. 25 30

Η νομική συμβουλή, αφορά μόνο τις εκθέσεις του αιτητή, για τα έτη 1975 έως 1981. Οι μεταγενέστερες και πιο 35

- πρόσφατες εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1982 έως 1987, που είναι και αυτές στις οποίες αναφέρεται ενδεικτικά και η Επιτροπή στο σχετικό πρακτικό της, δεν πάσχουν από οποιαδήποτε παρατυπία. Πέραν όμως από το γεγονός
- 5 ότι η νομική συμβουλή του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα βρισκόταν μέσα στον προσωπικό φακέλλο του αιτητή, και θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή την έλαβε υπόψη και ενήργησε σύμφωνα με αυτή, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα με βάση το σύνολο των γεγονότων της υπόθε-
- 10 σης ότι η οποιαδήποτε παρατυπία στις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή για τα έτη 1975 έως 1981, είναι επουσιώδης μια και ο αιτητής αξιολογείτο πάντοτε ως 'Λίαν Καλός' και πριν και μετά την πιο πάνω περίοδο. Επιπλέον η παρατυπία αυτή είναι πολύ απομακρυσμένη και δεν
- 15 επηρέασε ουσιωδώς ή καθόλου τις διεκδικήσεις του αιτητή. Υποστήριξη στην πιο πάνω προσέγγιση δίδεται από την απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση 725 *Sekkides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136, όπως επίσης και από την *Papatryfonos v. The Republic* (1987)3
- 20 C.L.R. 1882.

- Ο δεύτερος νομικός λόγος, είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή πάσχει δεδομένου ότι αυτός δεν είχε απευθείας γνώση της εργασίας του αιτητή ούτε και ρώτησε ή συμβουλευτήκε περί τούτου τους προϊστάμενους του. Ο λόγος
- 25 αυτός δεν ευσταθεί γιατί όπως φαίνεται από το περιεχόμενο του προσωπικού φακέλλου του αιτητή (ερυθρά 65, 68 και 72), ο Διευθυντής είχε προσωπική γνώση της εργασίας του αιτητή, και ήτο πληροφορημένος για την απόδοση του. Προήδρευσε της Τμηματικής Επιτροπής στην οποία
- 30 συμμετείχαν τέσσερεις άλλοι ανώτεροι λειτουργοί του Τμήματος και στην έκθεση της γίνεται αναφορά στους ένδεκα υποψηφίους ονομαστικά, ότι μελέτησε τα ενώπιον της στοιχεία των ένδεκα πιο πάνω κατάλληλων υποψηφίων για προαγωγή, δηλαδή την αξία, τα προσόντα, και
- 35 την αρχαιότητα, και κατέληξε ομόφωνα στο συμπέρασμα να συστήσει τους τέσσερεις υποψηφίους μέσα στους οποίους δεν συμπεριλαμβάνονταν ο αιτητής. Είναι φανερό ότι στην ανταλλαγή των απόψεων και τη μελέτη των φακέλλων αναμφίβολα ο προϊστάμενος του Τμήματος ενημε-

ρώθηκε, εν πάση περιπτώσει, για τον αιτητή και την εργασία του.

Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω, έχει νομολογηθεί ότι για σκοπούς συστάσεων ο προϊστάμενος του Τμήματος δεν είναι απαραίτητο να γνωρίζει προσωπικά τους υποψηφίους (*Mettas v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 250, 256, *Leonidou v. The Republic* (1986)3 C.L.R. 1918, *Louca v. Public Service Commission and Others* Αναθεωρητικές Εφέσεις 777 και 780, η απόφαση δόθηκε στις 16 Ιουνίου 1989, *Haris v. The Republic* Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 669, η απόφαση δόθηκε στις 27 Ιανουαρίου 1989, και τίποτε δεν εμποδίζει τον προϊστάμενο ενός Τμήματος να παίρνει πληροφορίες από άλλους που έχουν άμεση γνώση του θέματος αναφορικά με την αξία των υπαλλήλων του πριν κάμει προς την Επιτροπή τις συστάσεις του. (Βλέπε *HadjiGeorghiou v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 447 στη σελ. 482 προσφυγή αρ. 480/89, *Αγαμέμνονας Πολυδώρου ν. Της Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 538.

Επιπλέον η σύσταση του Διευθυντή συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων και θα πρέπει να τονιστεί εδώ ότι αυτό είναι ένα ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορεί να αγνοηθεί χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία *Nissiotou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, στη σελ. 397, Προσφυγή Αρ. 534/85 *Σοφία Κυριακίδου ν. Της Δημοκρατίας* η απόφαση δόθηκε στις 17 Ιουνίου 1989 και στις ανθεντίες που αναφέρονται σ' αυτήν. Προσφυγή Αρ. 834/88, *Χωρατά ν. Της Επιτροπής Σιτηρών* απόφαση δόθηκε στις 20 Ιανουαρίου 1990, όπως και στις προσφυγές 761/88, 807/88 και 850/88 *Μορφή και Άλλων ν. Της Κυπριακής Δημοκρατίας*, η απόφαση δόθηκε στις 15 Νοεμβρίου 1990.

Ο τρίτος νομικός λόγος είναι ότι ο αιτητής υπερέχει σε αξία προσόντα και αρχαιότητα από το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Σωκράτους και είναι ίσος σε αξία και προσόντα, αλλά προηγείται σε αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους Ανδρέα Νίκου.

Σε ότι αφορά την αξία του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών, αυτό πρέπει να εξεταστεί με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών των τελευταίων πέντε ετών (1983-1987), όπου ο αιτητής ουδέποτε αξιολογήθηκε ως "Εξάιρετος", ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Νίκου αξιολογείται ως "Εξάιρετος" σε τέσσερα χρόνια και το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Σωκράτους αξιολογείται ως "Εξάιρετος" τον τελευταίο χρόνο και επίσης υπερέρχει και στις επί μέρους βαθμολογίες των προηγούμενων δύο ετών. Είναι φανερόν ότι ο αιτητής υστερεί σε αξία και από τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, μάλιστα καταφανώς από το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Νίκου.

Θα πρέπει να λεχθεί ότι ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν τα ίδια περίπου προσόντα. Σε ότι αφορά την αρχαιότητα ο αιτητής, έπεται του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Σωκράτους, κατά επτά χρόνια και δέκα μήνες, και του ενδιαφερόμενου μέρους Ανδρέα Νίκου κατά ένα χρόνο και ένδεκα μήνες στην αμέσως κατώτερη θέση. Είναι επομένως εσφαλμένος ο ισχυρισμός του αιτητή σχετικά με το θέμα της αρχαιότητας.

Εξετάζοντας την υπόθεση στην ολότητα της βρίσκω ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επικτική και ότι ο αιτητής απέτυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, χωρίς τούτο να σημαίνει ότι απέδειξε έστω και υπεροχή. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε ύστερα από τη δέουσα έρευνα, είναι πλήρως αιτιολογημένη και ήταν αποτέλεσμα ορθής άσκησης της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής η οποία ενήργησε με βάση τα ορθά κριτήρια που θέτει ο Νόμος, όρος που συμπεριλαμβάνει και τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.